

Häxtävlingen

Kreativa trollkrafter roar i Enskedespelet

Smittande spelglädje, myllrande masscener och finurliga svartkonster ger kraft åt Enskedespelets tältföreställning ”Häxtävlingen”.

[Karin Helander](#)

Publicerad 15:00

[Följ skribent](#)

[Sluta följa](#)

Häxtävlingen

Teater

Regi Johanna Huss

Medverkande Adam Stanišić Stålhammar, Ola Wallinder, Johanna Burman med flera

Var Enskedespelet, Margaretparken

Text Johanna Huss efter en bok av Eva Ibbotson

Scenografi: Sara Jernberg. Kostym: Paulina Åhnberg. Mask: Linda Lundqvist. Musik: Magnus Larsson. Ljus: Lina Benneth

F

örra spelåret vimlade det av häxor, spöken och vampyrer i lustfyllda rysare på barnscenerna. Nu invaderas det stora cirkustältet i Margaretaparken av häxor och svart magi. Enskedespelets familjeföreställningar är sedan tidigt 1980-tal kulturmanifestationer, där några professionella aktörer och många amatörer i alla åldrar spelar teater tillsammans. Efter sex års uppehåll har Enskedespelet premiär på "Häxtävlingen" (från 6 år) efter Eva Ibbotsons bok från 1979.

Utbrändhet kan även drabba trollkarlar. Magikern Arriman har trollat sig trött och förintat nog. Han har stoiskt burit mörkrets börda och behöver en arvinge som kan hålla trolldomen levande. Men för att vara säker på att ondskan ska fortplantas i en ny generation så måste han söka rätt på lämplig häxa. Traktens häxor rustar sig. För att vinna Arrimans gunst krävs en särskilt vidrig trollkonst. De legitimerat gräsliga häxorna utmanas av den undersköna, goda häxan Belladonna och barnhemspojken Terence som är på rymmen.

Den goda häxan Belladonna med sitt "crew". Foto: Anders Mattsson/Enskedeteatret

Liksom i flera tidigare Enskedespel visar regissören Johanna Huss sitt mästerskap i att hantera en myllrande ensemble. I "Häxtävlingen" lyckas hon kombinera slagkraftig underhållning och logistik, denna gång med drygt 110 personer mellan 7 och 70 år på scenen. Huss har förmågan att genom list, lust och finurliga lösningar få aktörerna att blomma.

Nästan alla roller gestaltas av två, tre eller flera personer samtidigt. Teaterproffsen Adam Stanišić Stålhammar och Ola Wallinder delar på den elegant svartsynte Arriman, mest lik en deppromantisk gothversion av Errol Flynn. Johanna Burman gör den magnifika manslukerskan Madame Olympia med myrslok i släptåg. Havshäxan, lanthäxan med sin turgris, de grälsjuka batikhäxtvillingarna och gammelhäxan Blodpropp dubbleras, medan Belladonna med sitt rosablommade följe och knipsluge Terence, som har talang för att väcka upp de döda, finns i ännu flera upplagor.

Paulina Åhnberg har skapat härligt fantasifulla kostymer till den stora ensemblen. Foto: Anders Mattsson/Enskedeteatret

Barnen tillför energi som surrande flugor och stadens barn. Många scener är effektfulla: råttedansen i Dödens symfoni och när havshäxan manar fram ett par bedagade sjöjungfrur ur svallande havsvågor. Mycket är roligt. Den nyfödde lille Arriman i barnvagn skrämmer slag på folket i inledningen och som truligt trotsig tonåring vill han flytta hemifrån till ett hemsökt kråkslott. Tävlingsjuryn av unga trollkarlar med toppiga hattar vill helst bara fika.

Magnus Larssons musik är teatral med starka effekter och ljudbilder från cirkus till spökmusik med kråkrax, dovt mullrande och explosioner. Scenografen Sara Jernberg har

byggt ett slott av tygbalar under den röd-svart-randiga tältduken. Giftgrön rök bolmar stundtals. Paulina Åhnberg har skapat härligt fantasifulla kostymer till häxor, husdjur, marknadsfolk, barnhemsbarn, flugor, sjöjungfrur och spöken, för att inte tala om de skvallrande rokokodamerna inom tavelramar och de pälsklädda spejarna med ulliga tehuvemössor.

Det är inget finlir i tältets upplaga av Trollkarl söker fru, men fyndigt och livfullt med smittande spelglädje. Enskedespelets "Häxtävlingen" bärs av det kreativa samarbetets och kollektivets omutliga kraft.

Karin Helander